

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123471608
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6123471608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Martiny Holecovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/X, XXX XX C. A., v konaní zast. BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Jánoškova 1545, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 865 044 proti žalovanému Sco - VIA spol. s r.o., so sídlom Veľký Diel 3323, 010 08 Žilina, IČO: 48 088 561, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 o zaplatenie 5.800,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cb/41/2024-145 zo dňa 17. januára 2025, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cb/41/2024-145 zo dňa 17. januára 2025 p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.800,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 11,5% ročne zo sumy 5.800,- Eur od 14.01.2023 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a v druhej výrokovej vete žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou v upomínacom konaní dňa 19.12.2023 sa žalobca, ktorým bola obchodná spoločnosť BEREŠÍK, s.r.o., Závažná Poruba, IČO: 46 672 877, domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy vo výške 5.800,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 11,5 % ročne od 14.12.2023 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur s tým, že na základe objednávky č. 5/2021/PVA_2 zo dňa 20.08.2021 žalovanému dodal na stavbu Liptovská Sielnica lešenie podľa požiadaviek stavby a hliníkovú vežu a za tovar vystavil faktúru č. 202212 na sumu 5.800,- Eur.

3. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že lešenie mu žalobcom nebolo dodané. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by podporoval jeho tvrdenie, že lešenie bolo skutočne dodané, nepredložil žiadny preberací a odovzdávací protokol a ani žiadny záznam, ktorý by bol podpísaný žalovaným a preukazoval by, že lešenie aj skutočne dodal. To, že žalobca predložil objednávku a faktúru, nepreukazuje, že dodal aj

lešenie. Poukázal tiež na to, že fakturovaná suma nebola žalovaným nikdy odsúhlasená a zdôraznil, že objednávka bola zo dňa 20.08.2021, ale faktúra bola vystavená až dňa 29.12.2022.

4. Žalobca ďalej v konaní poukázal na to, že lešenie v zmysle objednávky bolo riadne dodané tak, ako bolo dohodnuté a bolo dodané priamo štatutárnym zástupcom žalobcu a spolu s ním lešenie na stavbu žalovaného dodali zamestnanci žalobcu A. B., D. B., E. E. a A. F.. Lešenie prebrali pracovníci stavby, týchto žalobca identifikovať nevie, avšak má kontakt na jedného pracovníka stavby, a to A. G., ktorého navrhol vypočítať spolu so zamestnancami žalobcu. Ak by bolo tvrdenie žalovaného o nedodaní tovaru pravdivé, žalovaný by predsa vyzýval žalobcu na dodanie tovaru, ktorý si objednal. Zdôraznil, že predmetom objednávky bol prenájom lešenia. Nájom za hliníkovú vežu bol ústne dohodnutý vo výške 50,- Eur/deň a len za nájom hliníkovej veže malo byť žalovanému vyfakturované odo dňa vystavenia objednávky do dňa podania návrhu (žaloby) cca 42.000,- Eur. Žalovaný kontaktoval v decembri 2022 žalobcu s tým, že mu lešenie bolo ukradnuté a požiadal žalobcu, aby mu vystavil faktúru na predaj lešenia, ktoré bolo predmetom objednávky. Žalobca s tým súhlasil a v dobrej viere odpustil žalovanému sumu, ktorá mala byť vystavená za nájom hliníkovej veže. Žalobca žalovanému vystavil faktúru na predaj lešenia po ústnej dohode. V cene tejto faktúry je zahrnutá cena za komponenty hliníkovej veže a jej dopravu. Faktúra bola preto vystavená až dňa 29.12.2022 a žalovaný si ju riadne zaevidoval do účtovníctva, v čase vystavenia faktúry nenamietal jej výšku, ani predmet. O uvedenom svedčí aj mail od žalovaného, v ktorom uvádza, že robí kroky k tomu, aby dlžnú sumu žalobcovi uhradil. Žalovaný neuviedol žiadne vecné tvrdenie a svoju obranu nepodložil žiadnymi dôkazmi. Žalobca komunikoval so žalovaným ústne, avšak má k dispozícii niekoľko SMS správ od žalovaného a žalovaný opakovane prisľuboval, že dlžnú sumu uhradí.

5. Žalovaný ďalej v konaní poukázal na to, že žalobca tvrdí, že mu vystavil faktúru za predaj lešenia, avšak toto tvrdenie nemôže preukázať a z tohto dôvodu tvrdí, že dohoda bola ústnou formou. Tiež je zarážajúce, že by len tak z dobrej viery odpustil sumu za nájom hliníkovej veže, o ktorej tvrdí, že by bola 42.000,- Eur. Rovnako aj email, ktorý žalobca predložil, nepreukazuje, že sa týka predmetu tohto konania, rovnako tak ani výpis z hovorov, nakoľko komunikácia medzi stranami mohla byť ohľadom akýchkoľvek iných vecí a netýkala sa predmetu tohto konania. Žalobca mieni preukazovať takmer všetky jeho tvrdenia prostredníctvom svedeckých výpovedí osôb, ktoré sú jeho zamestnancami, avšak listinnými dôkazmi ich predložiť nedokáže.

6. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 18Cb/41/2024-67 zo dňa 26.04.2024, právoplatným dňa 29.04.2024, pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to vstupom do konania žalobcu: A. B., C. A., na miesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu uzatvorenej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.03.2024.

7. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že bolo nesporné, že objednávkou zo dňa 20.08.2021 si žalovaný objednal nájom lešenia u pôvodného žalobcu. Taktiež bolo nesporné, že žalovaný žalobcovi lešenie nevrátil. Súd prvej inštancie skonštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol nájomný vzťah. Žalovaný síce namietal tvrdenie žalobcu, že žalovaný oznámil, že mu bolo lešenie odcudzené, a preto požiadal žalobcu o vystavenie faktúry za predaj, s čím žalobca súhlasil, ale žalovaný to hodnoverne nevyvrátil a tvrdenie žalobcu nepriamo potvrdil tým, že faktúru akceptoval, nevrátil ju a zaevidoval vo svojom účtovníctve, a preto súd prvej inštancie skonštatoval, že medzi stranami došlo k vzniku kúpno-predajného vzťahu, došlo k zmene nájomného vzťahu. Po námietkach žalovaného ohľadom dodania lešenia, súdu prvej inštancie boli žalobcom predložené dodacie listy z 20.08.2021, 30.08.2021, 16.09.2021, 05.10.2021, 29.10.2021 a 09.11.2021, z ktorých vyplývalo, že dodávateľom je pôvodne označený žalobca, u ktorého žalovaný objednával predmetné lešenie. Na predmetných dodacích listoch sú uvedené jednotlivé položky dodané. Podpísané sú osobou, ktorá vystavovala dodacie listy a zároveň osobou, ktorá preberala tovar dodaný v zmysle dodacieho listu. Zo žiadneho dodacieho listu nevyplývala žiadna námietka, žiadna skutočnosť, ktorá by rozporovala tvrdenia žalobcu. Žalovaný na dané listinné dôkazy žiadnym spôsobom nereagoval, žiadnym spôsobom ich nerozporoval a nevyjadril sa k nim, keď po doručení dodacích listov žalovaný len ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní s vyslovením súhlasu, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, avšak k predloženým dodacím listom sa vôbec nevyjadril a v ničom ich nerozporoval. Súd prvej inštancie poznamenal, že žalovaný pôvodne po podaní žaloby namietal dodanie lešenia s tým, že žalobca dodanie ničím nepreukázal, avšak po predložení dodacích listov žalovaný už nenamietal dodanie lešenia a ani dodacie listy. Súd prvej inštancie preto dodacími listami mal preukázané dodanie lešenia. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že nemôže preukázať v rámci negatívnej

dôkaznej teórie niečo, čo sa objektívne nestalo, a nemôže teda preukázať, že lešenie dodané nebolo, súd prvej inštancie zdôraznil, že uvedené tvrdil pred predložením dodacích listov, avšak predloženými dodacími listami bolo preukázané, že lešenie bolo dodané. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal aj na to, že vzhľadom na predložené dodacie listy, ktoré preukazovali dodanie lešenia, už nebolo potrebné vykonať žalobcom navrhnutý výsluch svedkov.

8. Súd prvej inštancie tiež skonštatoval, že žalobca predloženou cenovou ponukou preukázal štandardnosť sumy, ktorú vyfakturoval za predmetné lešenie žalovanému, keď šlo o cenovú ponuku pre dodávateľa FOX Nitra s.r.o. zo strany pôvodne označeného žalobcu zo dňa 21.04.2022 v sume 5.442,90 Eur a ktorú cenovú ponuku predložil žalobca na preukázanie štandardných cien hliníkového lešenia, teda na preukázanie toho, že suma vyfakturovaná žalobcom je sumou bežnou a nie je nijakým spôsobom nadhodnotená a žalovaný tvrdenia o nadhodnotenej cene po predložení tejto cenovej ponuky už následne nerozporoval, ani nevyvrátil predloženú listinu. Žalobca preto touto listinou preukázal opodstatnenosť fakturovanej ceny za lešenie žalovanému.

9. Súd prvej inštancie k námietkam žalovaného o časovom odstupe od objednávky do vystavenia faktúry poukázal na to, že z ničoho nevyplýva, že by žalovaný do podania žaloby namietal vystavenú sumu, rozporoval ju, namietal fakturovaný predmet, ako aj fakturovanú sumu. Pokiaľ by žalovaný skutočne neuznával nárok žalobcu a namietal faktúru a nesúhlasil by s touto fakturáciou, tak je nelogické, prečo túto faktúru riadne zaúčtoval do účtovníctva a žiadnym spôsobom až do začatia súdneho konania ju nerozporoval. Súd prvej inštancie preto posúdil obranu žalovaného za účelovú a špekulatívnu s úmyslom vyhnúť sa plneniu žalobcovi.

10. Súd prvej inštancie vzhľadom k tomu, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal náhradu trov konania voči žalovanému.

11. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), g), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a teda z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie, eventuálne rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Žalovaný v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nezákonné a arbitrárne, pričom súd prvej inštancie sa náležitým spôsobom nevysporiadal so žalovaným predkladanými námietkami, ktoré uviedol už na samom začiatku konania v odpore proti platobnému rozkazu, pričom súd prvej inštancie nevykonal žalovaným navrhovaný dôkaz, a to výsluch svedka E. G.. Šlo o nosný dôkaz, na základe ktorého mohlo dôjsť k preukázaniu zásadných skutočností, pričom žalovaný nevedel uviesť jeho identifikačné údaje, pretože túto osobu poznal len čo sa týka stavebnej činnosti a praxe. Nepoznal túto osobu bližšie a nemá vedomosť o jej adrese trvalého pobytu, pričom podľa žalovaného bolo možné túto adresu zistiť napr. lustráciou v registri obyvateľov. Žalovaný taktiež rozporoval, že by mu bolo predmetné lešenie kedykoľvek dodané. Žalovaný takúto skutočnosť rozporuje a tiež rozporuje, že by existovala akákoľvek dohoda o cene. Toto konanie nedáva žiadnu logiku a je pre žalovaného náročné dokazovať skutočnosti, ktoré sa nestali. V zmysle negatívnej teórie dôkazu nie je úlohou žalovaného dokazovať skutočnosti, ktoré sa nezakladajú na pravde, avšak je povinnosťou žalobcu riadnym a náležitým spôsobom preukázať, že skutočnosť, ktorá sa stala, resp. nárok, ktorý si uplatňuje, je dôvodný. V tomto smere žalovaný má za to, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný, pretože zo strany žalovaného nikdy nedošlo k objednaniu takéhoto tovaru - lešenia a takýto tovar žalovanému nikdy na stavbu dodaný nebol.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovi nie je zrejmé, kto je E. G.. Žalovaný podal voči vydanému platobnému rozkazu odpor, v odpore nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Dňa 11.03.2024 žalovaný podal vyjadrenie, avšak ani v tomto nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Žalovaný rovnako ani na pojednávaní dňa

20.06.2024 nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Žalobca týmto poukazuje na § 366 CSP, a teda nemožnosť použitia prostriedkov procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobcovi preto nie je zrejmé, akým spôsobom mal byť žalovaný poškodený na svojich právach tým, že nedošlo k vypočutiu uvedenej osoby. Žalobca tiež namieta existenciu danej osoby. Žalobca sa domnieva, že žalovaný v odvolaní mal na mysli výsluch A. G.. Tohto však navrhoval vypočuť žalobca, avšak žalobca dodal listinné dôkazy a z dôvodu hospodárnosti konania ďalej netrval na výsluchu A. G., čo vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania dňa 17.01.2025. Navrhovaný svedok A. G. mal byť vypočutý na pojednávaní dňa 17.01.2025 a ak by bol výsluch predmetného svedka pre žalovaného zásadným dôkazom, bol by sa pojednávania dňa 17.01.2025 zúčastnil a využil svoje procesné práva. Žalovaný dňa 10.01.2025 podal ospravedlnenie neprítomnosti na pojednávaní a súhlas s konaním v jeho neprítomnosti. Žalobca poukázal tiež na to, že v konaní riadne a náležite preukázal skutkový a právny stav veci. Potom ako žalobca do konania predložil dodacie listy, ktoré vyvracajú tvrdenie žalovaného, že lešenie mu dodané nebolo, sa už žalovaný viac nevyjadril a ani sa nezúčastnil pojednávania. Žalovaný si vo svojich tvrdeniach odporuje, pretože popiera existenciu dohody o vyfakturovanej sume, ale na druhej strane nepopiera samotnú faktúru a ani skutočnosť jej evidencie v účtovníctve.

14. Súd prvej inštancie dňa 27.02.2025 žalovanému ako odvolateľovi doručoval vyjadrenie žalobcu k odvolaniu s tým, že má možnosť vyjadriť sa do 10 dní. Písomnosti súd prvej inštancie doručoval zástupcovi žalovaného, ktorým bol advokát vykonávajúci advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným a ktorému boli písomnosti doručené do elektronickej schránky dňa 27.02.2025, čo vyplýva z údajov doručky, nachádzajúcej sa na č.l. 169 p.v. listinnej podoby spisu. Žalovaný sa už v konaní nevyjadril.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozhodnutie verejne vyhlásil dňa 11.09.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

16. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že Objednávkou č. 5/2021/PVA_2 zo dňa 20.08.2021 si žalovaný u pôvodného žalobcu objednal na stavbu „Liptovská Sienica“ dodanie lešenia podľa požiadaviek stavby a dodanie hliníkovej veže.

17. Faktúrou č. 202212 vystavenou dňa 29.12.2022 s dátumom splatnosti 13.01.2023 pôvodný žalobca fakturoval žalobcovi za predaj lešenia cenu v sume 5.800,- Eur.

18. Podľa § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu huteľnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu. V zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448.

19. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie, resp. doplní v lehote na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP platí, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný a podľa § 365 ods. 3 CSP platí, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľom boli uplatnené a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo a s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré odvolací súd podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, iné pochybenia súdu prvej inštancie odvolací súd zisťovať nebude a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nebude na ne prihliadať. Vo vzťahu k prekročeniu prieskumného oprávnenia odvolacieho súdu pritom už aj Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze sp. zn. IV. ÚS 239/2025 z 27. júna 2025, zverejnenom v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 21/2025, prijal právnu vetu: „Aj vecne správny dôvod kasácie opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia funkčne príslušným súdom môže porušiť právo na spravodlivý proces podľa

ústavy a dohovoru v kontexte nerovného postavenia strán civilného sporového konania, ak opravný súd relevantne prekročí rozsah svojho prieskumného oprávnenia.“.

20. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP. Splnenie zákonnej povinnosti uviesť odvolacie dôvody však neznamená, že odvolateľ len uvedie niektorý z odvolacích dôvodov taxatívne upravených v § 365 ods. 1 CSP, ale povinnosť uviesť odvolacie dôvody znamená, že odvolateľ musí ním tvrdený dôvod nesprávnosti rozhodnutia aj obsahovo vymedziť, a teda musí uviesť tvrdenia a argumenty o tom, ktoré zistenia, závery a postupy súdu prvej inštancie sú nesprávne a prečo sú nesprávne. Pretože zákonný imperatív vyjadrený v § 373 ods. 1 in fine CSP neumožňuje vyzývať odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov, lehota na podanie odvolania limituje odvolateľa nielen v povinnosti vymedziť dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia, ale aj v povinnosti tvrdené odvolacie dôvody obsahovo vymedziť, keď názor, že sa obsahové vymedzenie odvolania zodpovedá odvolateľ, bol vyslovený aj v rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/47/2022 zo dňa 19.10.2023). Odvolací súd preto vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia posudzuje a vyhodnocuje výlučne podľa odvolacích dôvodov tvrdených a obsahovo vymedzených odvolateľom do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

21. V konkrétnych okolnostiach súdnej veci odvolací súd musí konštatovať, že odvolacia argumentácia žalovaného v značnom rozsahu je len uvádzaním tvrdení a argumentov bez akejkoľvek relevancie, resp. vzťahu ku konkrétnym zisteniam, záverom alebo postupom súdu prvej inštancie, ktoré by mali spôsobovať nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolateľ však umožní odvolaciemu súdu prieskum vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia len tým, že oponuje konkrétnym zisteniam, záverom a postupom súdu prvej inštancie, a teda v obsahovom vymedzení ním tvrdených dôvodov nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie konkretizuje, ktoré zistenia, závery a postupy v rozhodnutí súdu prvej inštancie sú nesprávne a tiež konkretizuje prečo sú nesprávne. Odvolací súd preto preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie len z dôvodov uvedených a obsahovo vymedzených žalovaným v podanom odvolaní vo vzťahu ku konkrétnym zisteniam, záverom alebo postupom súdu prvej inštancie, ktoré považoval žalovaný v odvolaní za nesprávne, na základe čoho odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav obstoí a súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobe žalobcu vyhovel a v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil inú vadu konania a ex offio nezistil ani vady týkajúce sa procesných podmienok.

22. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie odvolania žalovaného vo vzťahu ku konkrétnym zisteniam, záverom alebo postupom súdu prvej inštancie, ktoré považoval žalovaný v odvolaní za nesprávne, odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP dopĺňa ďalšie dôvody.

23. K námietke žalovaného v odvolaní, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nezákonné a arbitrárne, odvolací súd udáva, že jedným z práv tvoriacich právo na spravodlivý proces je právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Obsahom tohto práva je právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie je tou časťou súdneho rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákonodarca preto v § 220 ods. 2 CSP stanovil konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia súdneho rozhodnutia tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR pritom vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/95 zo dňa 16.03.2005). Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR tiež vyplýva, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany konania, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 19/2019-11 zo dňa 16.01.2019).

24. Odvolací súd si nemohol nevšimnúť, že hoci žalovaný súdu prvej inštancie vytyka nezákonnosť a arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, a teda vytyka nedostatočné odôvodnenie, samotný žalovaný túto svoju argumentáciu nekonkretizuje a nešpecifikuje tak, aby odvolací súd mohol vyhodnotiť, či

odôvodnenie súdu prvej inštancie skutočne nezodpovedá ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný totiž len všeobecne súdu prvej inštancie vytyka, že sa náležitým spôsobom nevysporiadal s ním predkladanými námietkami, ktoré uviedol už na samom začiatku konania, avšak s akými konkrétnymi námietkami žalovaného sa súd prvej inštancie nevysporiadal, žalovaný v odvolaní nekonkretizuje a nešpecifikuje. Ak žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s niektorými s jeho námietkami a nevyhodnotil ich, bolo na žalovanom ako odvolateľovi, aby poskytol odvolaciemu súdu konkrétnu odvolaciu argumentáciu, a teda aby uviedol a špecifikoval, s ktorou konkrétnou námietkou žalovaného sa súd prvej inštancie nevysporiadal a nevyhodnotil ju. Žalovaný však svoju odvolaciu argumentáciu formuloval bez potrebnej výpovednej hodnoty, a teda bez náležitého zreteľa na konkrétne skutkové okolnosti veci, v ktorej odvolanie podáva. Odvolaciemu súdu pritom zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplývala povinnosť, ale ani právo odvolaciu argumentáciu žalovaného dopĺňať a dotvárať, a teda zisťovať a vyvodzovať si, s ktorými námietkami žalovaného sa súd prvej inštancie nevysporiadal a neposúdil ich, keďže takýto postup odvolacieho súdu by bol v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a v rozpore s princípom rovnosti strán.

25. Pokiaľ potom žalovaný v odvolaní súdu prvej inštancie vytyka, že nevykonal ním navrhnutý dôkaz, a to výsluch svedka E. G., odvolací súd zdôrazňuje, že k základným procesným povinnostiam a procesným bremenám strán patrí povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi tak, ako sú tieto povinnosti a bremená definované v článku 8 základných princípov CSP. Dokazovacia povinnosť v civilnom sporovom konaní nestíha len žalobcu, ale dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí, a teda v rámci svojej procesnej obrany znáša bremeno tvrdenia a naň nadväzujúce bremeno dôkazu aj žalovaný. Civilný sporový poriadok preto zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, a teda aj vykonávaní dôkazov, čo zákonodarca vyjadril v ustanovení § 185 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z písomných podaní, ale ani ústnych prednesov urobených žalovaným (zástupcom žalovaného) v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd nezistil, že by žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie na podporu svojich tvrdení navrhol dôkaz výsluchom svedka E. G. a samotný žalovaný v odvolaní tiež ani len netvrdil, či a kedy uplatnil návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka E. G.. Ak žalovaný v konaní na súde prvej inštancie návrh na dôkaz výsluchom svedka E. G. neuplatnil, nie je dôvodné súdu prvej inštancie vytykať, že takýto dôkaz nevykonal. Pre úplnosť odvolací súd na tomto mieste poukazuje i na to, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa, ale aj protistrany (§ 373 ods. 4 CSP), použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené a prípustné len za splnenia zákonom stanovených podmienok definovaných v ustanovení § 366 CSP. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je totiž v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie (viď Dôvodová správa k ustanoveniu § 366 CSP).

26. Pokiaľ v ďalšej časti odvolacej argumentácie žalovaný uvádza, že taktiež rozporoval, že by mu bolo predmetné lešenie, ktorého fakturácia je predmetom tohto sporu, kedykoľvek dodané; takúto skutočnosť rozporuje a taktiež rozporuje, že by existovala akákoľvek dohoda o cene; toto konanie nedáva žiadnu logiku a je pre žalovaného veľmi náročné dokazovať skutočnosti, ktoré sa nestali, odvolací súd zdôrazňuje, že účelom odvolacieho konania nie je, aby odvolací súd opakovane posudzoval a vyhodnocoval tvrdenia a argumenty odvolateľa uvedené v konaní na súde prvej inštancie, ale účelom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, a to výlučne v kontexte odvolacích dôvodov tvrdených a obsahovo vymedzených odvolateľom. Splnenie povinnosti uviesť a obsahovo vymedziť tvrdené dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia preto nie je možné nahrádzať tým, že odvolateľ bude v odvolaní opakovávať tvrdenia a argumenty uvedené v konaní na súde prvej inštancie, resp. bude trvať na tvrdeniach a argumentoch uvedených v konaní na súde prvej inštancie bez toho, aby oponoval konkrétnym zisteniam, záverom a postupom súdu prvej inštancie. Napokon, aj z ustanovenia § 387 ods. 3 CSP vyplýva odvolaciemu súdu len povinnosť zaoberať sa tými podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, aj to len v prípade, ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne potvrdzuje, avšak ani túto povinnosť odvolacieho súdu nie je možné vnímať a chápať tak, že by odvolací súd ex offio mal vyhľadávať a zisťovať tvrdenia strán, s ktorými sa súd prvej inštancie nevysporiadal, ale táto povinnosť odvolacieho

súdu je viazaná na konkrétne námietky a výhrady prezentované odvolateľom v odvolaní. Žalovaný preto len tým, že v odvolaní poukázal na obranu prezentovanú v konaní na súde prvej inštancie, neumožnil odvolaciemu súdu prieskum vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže takáto argumentácia priamo nereaguje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, a teda v konkrétnej rovine nereaguje na skutkové a právne závery vyjadrené súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Súd prvej inštancie pritom vyhodnotil, že dodanie lešenia žalovanému preukázal žalobca dodacími listami zo dňa 20.08.2021, zo dňa 30.08.2021, zo dňa 16.09.2021, zo dňa 05.10.2021, zo dňa 29.10.2021 a zo dňa 09.11.2021, na ktoré dodacie listy žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval, nerozporoval ich a nevyjadril sa k nim. Súd prvej inštancie tiež vyhodnotil, že štandardnosť ceny, t.j. obvyklosť alebo porovnateľnosť ceny, mal za preukázanú z cenovej ponuky žalobcu zo dňa 21.04.2022 pre dodávateľa FOX Nitra s.r.o., ktorú cenovú ponuku žalovaný tiež nerozporoval, nenamietal jednotlivé položky, ani množstvo, ani cenu. V civilnom sporovom konaní všeobecne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť a preukázať žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/81/2010 zo dňa 31.05.2010 a sp. zn. 3Cdo/2/2016 zo dňa 11.04.2017), a teda každý má v konaní tvrdiť a preukazovať tie skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinností. Preto, ak súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca si splnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v rozsahu umožňujúcom prijať záver o dôvodnosti žalobou požadovaného nároku titulom úhrady kúpnej ceny, nešlo o tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, a teda dokazovanie skutočností, ktoré sa nestali, ak obrana žalovaného neumožňovala prijať záver, že nárok žalobcu nie je dôvodný.

27. Pokiaľ žalovaný v závere odvolania mal za to, že žalobou uplatnený nárok je nedôvodný, pretože zo strany žalovaného nikdy nedošlo k objednaniu takého tovaru - lešenia a takýto tovar mu nikdy na stavbu dodaný nebol, odvolací súd opäť musí konštatovať, že ide len o opakovanie argumentácie uvádzanej žalovaným v konaní na súde prvej inštancie bez zohľadnenia záverov, zistení a odôvodnenia súdu prvej inštancie. Pre úplnosť však odvolací súd poukazuje na to, že požiadavku žalovaného na dodanie lešenia podľa požiadaviek stavby a dodanie hliníkovej veže na stavbu „Liptovská Sienica“ mal súd prvej inštancie za preukázané Objednávkou žalovaného č. 5/2021/PVA_2 zo dňa 20.08.2021 adresovanou pôvodnému žalobcovi a opakovane odvolací súd poukazuje i na to, že dodanie lešenia pôvodným žalobcom žalovanému mal súd prvej inštancie za preukázané dodacími listami zo dňa 20.08.2021, zo dňa 30.08.2021, zo dňa 16.09.2021, zo dňa 05.10.2021, zo dňa 29.10.2021 a zo dňa 09.11.2021.

28. Žalovaný podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj proti závislému výroku o náhrade trov konania, avšak žalovaný neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu prečo v tomto rozsahu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. V zmysle § 262 ods. 1 CSP síce platí, že o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, čo však neznamená, že v prípade odvolania podaného odvolateľom proti závislému výroku o náhrade trov konania, by odvolací súd mal správnosť rozhodnutia o trovách konania vyhodnocovať ex offa, resp. bez odvolacej argumentácie odvolateľa, ale aj pri posudzovaní správnosti závislého výroku je odvolací súd viazaný a limitovaný tvrdeniami a argumentmi uvedenými odvolateľom.

29. Vzhľadom na uvedené odvolací súd na základe obsahového vymedzenia odvolania žalovaného dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvej výrokovej vete vo veci samej, ako aj v závislej druhej výrokovej vete o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci, je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).